

Sygn. akt I C 1121/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Różalska - Danilczuk

Protokolant: Aleksandra Sumlińska

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2014 roku w Warszawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o. o. w K.

przeciwko (...) Publicznemu Szpitalowi (...) im.prof. W. (...) w W.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego (...) Publicznego Szpitala (...) im.prof. W. (...) w W. na rzecz powoda (...) sp. z o. o. w K. kwotę 10.368,64 zł (dziesięć tysięcy trzysta sześćdziesiąt osiem złotych i 64/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 24 września 2012r. do dnia zapłaty
2. Zasądza od pozwanego (...) Publicznego Szpitala (...) im.prof. W. (...) w W. na rzecz powoda (...) sp. z o. o. w K. kwotę 2.546,75 zł (dwa tysiące pięćset czterdzieści sześć złotych i 75/100) tytułem zwrotu kosztów procesu

Sygn. akt I C 1121/13

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 24 września 2012 roku (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. domagał się zasądzenia od (...) Publicznego Szpitala (...) im. prof. W. (...) w W. na swoją rzecz kwoty 10.368,64 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

Dowód: pozew k. 1-26.

W dniu 8 października 2012 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu, sygn. akt I Nc 7247/12/N

Dowód: nakaz k.27.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty złożonym w dniu 29 października 2012 r. pozwany (...) Publiczny Szpital (...) im. prof. W. (...) w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu dla Warszawy-Śródmieście w

W. jako wyłączenie właściwemu w niniejszej sprawie. Ponadto pozwany wniósł o oznaczenie sposobu wykonania zobowiązania wobec powoda przez rozłożenia zasądzonej kwoty na cztery równe raty płatne miesięczne na koniec miesiąca. Dodatkowo pozwany wniósł również o odstąpienie od obciążania pozwanego kosztami na zasadzie art. 102 k.p.c. oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Dowód: sprzeciw od nakazu zapłaty k.30-45.

Postanowieniem z dnia 18 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie postanowił przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie.

Dowód: postanowienie-k.51.

W toku postępowania strony podtrzymywały swoje stanowiska.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód w ramach prowadzonego przedsiębiorstwa zajmuje się dostawą gazów oraz najmem i dzierżawą urządzeń służących do transportu, przechowywania i utylizowania gazów.

Dowód: okoliczność bezsporna.

Pozwany kupował od powoda gazy oraz korzystał z usług świadczonych przez powoda polegających na serwisie i transporcie. Ponadto pozwany korzystał również z będących własnością powoda urządzeń technicznych do przechowywania gazów.

Dowód: umowa (...) z dnia 8 września 2009 r. k.16-18, faktury VAT wraz z potwierdzeniem dostawy-k.22-26.

Powyższy stan faktyczny pozostawał pomiędzy stronami bezsporny i został ustalony przez Sąd w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, których autentyczność nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Jak stanowi art. 353 § 1 k.c. zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić.

Bezsporne pomiędzy stronami pozostawały okoliczności podnoszone w toku niniejszego postępowania. Pozwany nie kwestionował istnienia wierzytelności powoda i jej wysokości, jak również terminów płatności.

W sprzeciwie od wydanego nakazu zapłaty pozwany wniósł o rozłożenie zadłużenia na raty. Zgodnie z przepisem art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Uprawnienie to przysługuje Sądowi nie w sytuacjach wyjątkowych, ale w szczególnie uzasadnionych, tj. takich, w których ze względu na sytuację finansową spełnienie zasądzzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione. Wskazać należy, iż rozłożenie świadczenia na raty ma ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat. W chwili bowiem decydowania o rozłożeniu na raty, Sąd ma na względzie całe świadczenie wraz z narosłymi odsetkami za opóźnienie. Sąd zważył również, iż zastosowanie ww. art. 320 k.p.c. nie może prowadzić do rażącego pokrzywdzenia wierzyciela, niewątpliwie bowiem intencją wniesienia pozwu o zapłatę jest uzyskanie od pozwanego należnego świadczenia.

Nie ulega wątpliwości, że środki finansowe jakie otrzymuje pozwany od Narodowego Funduszu Zdrowia nie są adekwatne do jego potrzeb, co utrudnia utrzymanie pozwanemu płynności finansowej. W wyniku tego, następuje nieustanny wzrost zadłużenia, co pozwany wykazał dokumentacją księgową. Jednakże w ocenie Sądu, zła sytuacja finansowa pozwanego w tym konkretnym przypadku nie daje podstaw do rozłożenia zasądzzonego świadczenia na raty. Sąd zważył bowiem, że wysokość zadłużenia po stronie pozwanego w szczególności nie gwarantuje spłaty należności w ratach na rzecz strony powodowej. Sąd miał na uwadze, że w niniejszej sprawie powód dokonał jedynie niewielkiej

spląty zadłużenia - gdyby zaś rozpoczął splatę zadłużenia w systemie rat wskazanym przez siebie sprzeciwie od nakazu zapłaty, tj. w czterech ratach płatnych miesięcznie, splata nastąpiłaby już przed dniem wyrokowania. Skoro zaś tego nie uczynił, nie kwestionując jednocześnie zadłużenia wobec strony powodowej, winien był przygotować się na splatę przysługującej powodowi należności. Sąd zważył ponadto, że rozłożenie świadczenia na raty nie może prowadzić do rażącego pokrzywdzenia wierzyciela. Nie ulega zaś wątpliwości, iż sytuacja, w której wierzyciel przez wiele miesięcy pozbawiony jest należnej mu zapłaty, rzutuje na jego własną płynność finansową. Zatem w ocenie Sądu, rozłożenie na raty spląty zadłużenia (...) Publicznego Szpitala (...) im. prof. W. (...) w W. nie znajduje uzasadnienia w okolicznościach przedmiotowej sprawy.

Rozstrzygnięcie w zakresie odsetek ustawowych Sąd oparł na treści art. 481 § 1 k.c., zgodnie, z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W niniejszej sprawie powód wniósł o zasądzenie odsetek ustawowych od kwoty 10.368,64 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Żądanie to w ocenie Sądu zasługiwało na uwzględnienie – nie ulegało bowiem wątpliwości, iż w dniu wniesienia pozwu pozwany pozostawał już w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia.

Wobec przyznania przez pozwanego jego obowiązku zapłaty należności Sąd orzekł jak punkcie I wyroku.

Rozstrzygnięcie w zakresie kosztów procesu oparto na przepisie art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349).

Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania art. 102 k.p.c. i odstąpienia od obciążania pozwanego kosztami procesu. Trudna sytuacja finansowa nie może być jedyną przesłanką do odstąpienia od obciążania strony kosztami procesu. Takie działanie stało by w sprzeczności z ogólną zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Pozwany nie spełnił świadczenia dobrowolnie zatem wystąpienie przez powoda na drogę sądową celem odzyskania swoich należności było całkowicie zasadne a pozwany, który nie spełnił świadczenia, powinien ponieść tego konsekwencje. Pozwany od dłuższego czasu znajduje się w trudnej sytuacji finansowej i zawierając umowę miał świadomość, że może mieć trudności z uregulowaniem swojego zobowiązania, zatem odstąpienie od ponoszenia przez niego kosztów postępowania prowadziłoby do niezasadnego obciążania powoda kosztami opłaty sądowej, kosztów zastępstwa prawnego i opłaty skarbowej, które to koszty powód zmuszony był ponieść z wyłącznej winy pozwanego.

Mając zatem powyższe na względzie Sąd orzekł jak w punkcie II wyroku.

Zarządzenie:

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.